

Розвиток біотехнологій, що є одним із ключових інноваційних напрямів економіки, – процес наукоємний. Він потребує формування нового підходу до організації наукових досліджень і підготовки кадрів – як науковців, так і фахівців для промисловості (у тому числі високопрофесійних інноваційних менеджерів).

Досвід країн, які лідирують на сьогодні у сфері застосування найбільш сучасних біотехнологічних рішень (США, Китай, Японія, Бразилія, Індія), показує, що підтримка наукових установ (на рівні державних і приватних інститутів, а також великих корпорацій і невеликих інноваційних компаній) є основою успіху в усіх напрямках біотехнологій (фармацевтиці, медицині, сільському господарстві, екології й тощо).

Сьогодні індустрія біотехнологій далека від організаційної завершеності, тому що її можливості з позицій практичного застосування й бізнес-процесів поки що не використовуються повною мірою. Проте їй вдалося у міжнародному масштабі мобілізувати приватні й державні інвестиції в створення наукових знань і технологій, їх поширення й застосування, створити значний потенціал людських ресурсів, дослідну, освітню й технологічну інфраструктуру.

Для формування розгорнутого переліку перспективних технологій і напрямів у біоенергетиці, харчовій біотехнології, біохімії, які можуть принести найбільшу соціально-економічну віддачу в рамках середньострокового періоду, в Україні необхідно провести форсайт-дослідження з подальшою розробкою відповідних технологічних дорожніх карт по кожному з напрямів *(Федулова Л., Федулова К. Формування інноваційної системи біотехнологій: досвід зарубіжних країн, проблеми України // Наука та інновації. – 2012. – № 4. – С. 65).*